

Publicerad 2007-09-17 19:21 av kill_me

Rakbladet är min ända vän

ingen som ser mig,
jag sitter i mitt hemliga hörn,
på golvet har jag mina vänner
jag sitter med nattlinne nästan naken på golvet,
jag skär mig lite i handleden,
smärtan känns så verklig,
Rakbladet är min vän,
jag skär mig lite djupare,
blodet som droppar är mina tårar,
mina trårar görs synliga för mina ögon,
någon gråter för mig ur min hud,
jag skär en tredje linje och mår så bra,
nattlinnet bär spår av mina tårar,
röda skänk på den bevisar att jag lever,
smärtan jag bär inombords blir synlig,
jag måste synas för mig själv,
den flickan som är inom mig måste ut,
jag måste få se henne,
vem är hon?
nöjt ser jag blodet som ger spår på golvet,
sakta lägger jag mig ner på golvet o blundar,
sakta dör jag och ingen är det som ser.....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kill_me med Poeter.se id #18819 innehar upphovsrätten